NURMIJÄRVEN RAJAMÄENTIE 230 KOHDALLE SUUNNITELLUN ASEMA-KAAVA-ALUEEN LUONTOTYYPPI- JA KASVILLISUUSSELVITYS 2026

Alue rajautuu pensaikkoiseen Kyläjokivarteen

Suomen Luontotieto Oy 17/2026
Jyrki Matikainen

Suomen Luontotieto Oy

Sisältö

1. Johdanto 3
2. Tutkimusalue 3
3. Aineisto ja käytetyt menetelmät 3
4. Tulokset 5
   4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyypit 5
   4.2 Havaintoja alueen pesimälinnustosta 6
   4.3 Arvio alueen merkityksestä lepakoiden saalistusalueena 6
5. Yhteenveto 7
6. Lähteet ja kirjallisuus 8
7. liitteet 9

1. Johdanto

Insinööritoimisto Poutanen Oy tilasi kesäkuussa 2026 Suomen Luontotieto Oy:ltä luontotyyppi- ja kasvillisuusselvityksen Nurmijärven Rajamäelle suunnitellun asemakaavan alueelta. Selvitys kuuluu hankkeen ympäristösuunnitteluun ja ympäristövaikutuksiin liittyviin perusselvityksiin. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolella toiminut Juha Poutanen ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

2.Tutkimusalue

Suunniteltu asemakaava-alue sijaitsee Nurmijärven Rajamäentien varrella. Asemakaavan pinta-ala on noin 2 ha. Alue käsittää Rajamäentien ja Kyläjoen välisen aidatun alueen. Suunniteltu asemakaava-alue on lähes kokonaan aidattua teollisuus- ja varastoaluetta. Alueella on myös asuintalo/toimisto pihapiireineen. Vaikka varsinainen joki jää asemakaava-alueen ulkopuolelle, kuuluu siihen hyvin kapea kaistale puustoista jokivartta sekä myös alueen poikki kulkeva hyvin reheväkasvuinen ojanvarsi.

3. Aineisto ja käytetyt menetelmät

Tutkimusalueelta (karttaliite 1) selvitettiin Luonnonsuojelulain tarkoittamat suojeltavat luontotyypit (Luonnonsuojelulaki 2023/9/64§), Metsälain tarkoittamat erityisen tärkeät elinympäristöt (1996/1093, 10§) ja Vesilain (Vesilaki 587/2011, 2 luvun 11 § ja 3 luvun 2 §) suojelemat pienvesikohteet, kuten lähteet ja purot. Selvitys sisälsi myös uhanalaisia tai silmälläpidettäviä luontotyyppejä (Kontula ym. 2018) koskevan tarkastelun.

Tilauksen ajankohdasta johtuen muita selvityksiä ei alueelta kyetty tekemään, mutta ympäristön perusteella alueella ei esiinny liito-oravia, eikä virtaava joki sovi viitasammakoiden kutualueeksi. Lintujen aktiivinen laulukausi oli ohi, mutta alueelta tehtiin havaintoja lintupoikueista, jotka olivat saattaneet pesiä alueen ympäristössä.

Alueen eteläosaa

Esiselvitysvaiheessa selvitettiin kaikki alueelta julkaistu luontotieto. Lajitietokeskuksen ylläpitämässä laji.fi tietokannassa on alueelta julkaistu havaintoja vieraslajeista, kuten kurtturuususta (Rosa rugosa) ja japanintattaresta (Reynoutria japonica) sekä lupiineista (Lupinus polyphyllus). Metsäkeskuksen rajaamia erityisen tärkeitä elinympäristöjä ei alueella ole. Suomen ympäristökeskuksen Avoin tieto -palvelun karttapalvelu Karpalon tai muiden tiedossa olevien tietojen mukaan alueella ei ole erityisiä luontoarvoja. Aluetta on tutkittu aiemmin Rajamäen alueelle tehdyn osayleiskaavan luontoselvityksen yhteydessä (Routasuo ym. 2013 ja päivitys 2018)

Alueelle tehtiin maastokäynti 7.7.2026, jolloin alue käveltiin systemaattisesti läpi. Selvityksen maastotöistä vastasi ja raportin kirjoitti FM, biologi Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Raportin taittoi Eija Rauhala. Tilaaja toimitti selvityksessä käytetyn karttamateriaalin ja tausta-aineiston.

Alueen läpi kulkee reheväkasvuinen oja

4. Tulokset

4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyypit

Valtaosa alueesta on varastoalueena toimivaa asfaltoitua tai sorapintaista kenttää, joka pääosin on täysin kasvitonta. Kenttien reunoilla kasvaa pihojen kulttuurilajistoa, kuten kylänurmikkaa (Poa annua), hopeahanhikkia (Potentilla argentea), pihasauniota (Matricaria discoidea), piharatamoa (Plantago major), voikukkaa (Taraxacum sp) ja muita piha-alueiden peruslajistoa. Pihan läpi osin putkitettuna kulkevan ojanvarren kasvillisuus on hyvin rehevää ja valtalajeina kasvavat typensuosijalajit, kuten mesiangervo (Filipendula ulmaria), nokkonen (Urtica dioica), juolavehnä (Elymus repens), vuohenputki (Aegopodium podagraria), koiranheinä (Dactylis glomerata), peltovalvatti (Sonchus arvensis) ja koiranputki (Anthriscus sylvestris). Hieman

Suuri osa alueesta on sorapintaista varastokenttää

Osaa alueesta hoidetaan nurmikkona

vähälukuisempaan lajistoon kuuluva rohtoraunioyrtti (Symphytum officinale) kasvoi muutaman yksilön voimin ojanvarressa.

Asemakaava-alue rajautuu Kyläjokivarren pensaikkoiseen ja hyvin reheväkasvuiseen reunukseen. Alueella kasvaa kookkaita rauduskoivuja (Betula pendula), kuusia (Picea abies), harmaaleppiä (Alnus incana), muutamia haapoja (Populus tremula) sekä istutettuja hopeapajuja (Salix alba var. sericea) ja tammia (Quercus robur). Aluspuustoon kuuluu myös vaahteroita (Acer platanoides) ja kookkaita puumaisia tuomi (Prunus padus). Hyvin tiheä pensaskerros muodostuu tuomista, harmaalepistä ja muutamista kiiltopajuista (Salix phylicifolia). Tiheän pensaskerroksen alla aluskasvillisuus on niukkaa, mutta aukkopaikoilla aluskasvillisuus on hyvin rehevää ja typen-suosijalajien dominoimaa. Aluskasvillisuuden valtalajeina kasvavat mesiangervo, vuohenputki, juolavehnä, nokkonen ja pelto-ohdake. Vieraslajeista jokivarressa esiintyy jättipalsamia ja alueella kasvaa myös muutamia terttuseljoja (Sambucus racemosa). Luontotyypiltään alue on kulttuurivaikutteista vuohenputkityypin lehtoa.

4.2 Havaintoja alueen pesimälinnustosta

Vaikka lintujen aktiivinen laulukausi oli heinäkuun alussa jo ohi, tehtiin alueelta muutamia poikuehavaintoja. Alueen pohjoisosan varastokentällä havaittiin västäräkkipoikue ja alueen jokivarressa näkyi ruokaa keräävä mustapääkerttunaaras. Alueella havaittiin myös ylilentävä kolmen hempon parvi. Västäräkki kuuluu kansallisessa uhanalaisluokituksessa silmälläpidettäviin (NT) lajeihin, vaikka laji on edelleen varsin yleinen.

4.3 Arvio alueen merkityksestä lepakoiden saalistusalueena

Nurmijärveltä on tehty hyvin kattava lepakkoselvitys, joka kohdistui myös nyt tutkitulle alueelle. Yleiskaavaa varten laadituissa lepakkoselvityksissä v. 2018-2020 (Karlsson 2020) kaava-alueella ei tehty yhtään lepakkohavaintoa. Tilauksen ajankohdan vuoksi alueelta ei tehty lepakkoselvitystä, mutta ympäristön perusteella on mahdollista antaa arvio alueen merkityksestä lepakoiden lisääntymis- ja saalistusalueena. Lapakoille sopivia lisääntymispaikkoja alueen teollisuusrakennuksissa tuskin on, sillä alueen rakennukset ovat teräshalleja, joissa on niukasti lepakoille sopivia koloja mahdolliseksi lisääntymispaikaksi. Valtaosa alueesta on kasvillisuudeltaan hyvin niukkaa varastokenttää, jossa hyönteisten määrä on todennäköisesti vähäinen. Lisäksi alue on valaistu öisin ja lepakot tavallisesti välttelevät kirkkaasti valaistuja alueita saalistusympäristönään.

Västäräkki pesi alueella

5. Yhteenveto

Suunnitellulla asemakaava-alueella ei ole Luonnonsuojelulain 64 § mukaisia suojeltavia luontotyyppejä. Metsäkeskuksen avoimessa paikkatietoaineistossa alueelta ei ole rajattu Metsälain 10 § mukaisia erityisen arvokkaita elinympäristöjä, eikä niitä havaittu myöskään selvityksen aikana. Vesilain mukaisia suojeltavia kohteita ei alueella ole ja alueen ainoa vesiuoma on pihan poikki kulkeva kaivettu osin putkitettu oja. Kyläjokivarren kapea lehtoreunus jää pääosin kaava-alueen ulkopuolelle, eikä alueelle suunnitella maankäyttöä. Uhanalaisia luontotyyppejä ei alueella ole. Uhanalaista tai edes vaateliasta putkilokasvilajistoa ei alueelta löytynyt. Vieraslajeista alueella kasvaa lupiinia, jättipalsamia, kurtturuusua ja japanintatarta. Laajoja esiintymiä nämä eivät kuitenkaan muodosta. Viitasammakoille sopivia kutupaikkoja ei alueella ole. Alueen pesimälinnustoon kuuluu kansallisessa uhanalaisluokituksessa silmälläpidettäviin lajeihin luettava västäräkki. Alueella ei ole lepakoille talvehtimispaikoiksi sopivia louhikoita tai kallioruhjeita.

6. Lähteet ja kirjallisuus

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 388 s

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luonto tyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Laaka-Lindberg, S., Anttila, S. ja Syrjänen, K. (toim.). 2009. Suomen uhanalaiset sammalet. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas. 347 s.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehtikustannus. Tapio. Hämeenlinna.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005: Suuri pohjolan kasvio. Tammi. Helsinki.

Mäkelä, K & Salo, P. 2023. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43. 2023 2. korjattu painos.

Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.

Routasuo, P & Lammi, E. 2013: Nurmijärven kirkonkylän selvitysalueen luontoselvitys 2013 ja päivitys 2018 Enviro Oy

Ryttäri, T. & Kettunen, T. 1997: Uhanalaiset kasvimme. – Suomen Ympäristökeskus. Kirjayhtymä Oy. Helsinki.

Ryttäri, T, Kalliovirta. M, & Lampinen.R. 2012 (toim.). Suomen uhanalaiset kasvit. Tammi, Helsinki

Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.

www.karttapaikka.fi

www.laji.fi

7. Liitteet

Karttaliite 1. Tutkimusalue

